

Arrest

nr. 151 832 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 maart 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 mei 2015 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uit nazicht van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de hierboven vermelde beschikking tot vaststelling van de terechtzitting op 27 augustus 2015 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats die verzoekende partij heeft opgegeven in haar verzoekschrift, die zij nadien niet meer heeft gewijzigd en die wordt weergegeven in de hoofding van dit arrest. Uit de gegevens van Bpost blijkt dat deze aangetekende zending op 17 juli 2015 uitgereikt is te Aalst.

2. De verzoekende partij, hoewel rechtsgeldig opgeroepen, is niet ter terechtzitting verschenen en werd evenmin vertegenwoordigd. De verwerende partij vroeg de Raad om toepassing te maken van artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Naar analogie met vergelijkbare bepalingen die de rechtspleging voor de Raad van State beheersen, werkt de regel als een echte hakbijl waarbij de ongewettigde afwezigheid ter terechtzitting onvermijdelijk, behoudens overmacht, aanleiding geeft tot de genoemde sanctie (zie R. STEVENS, Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak. 2. Het procesverloop, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 2007, 1192-1194). De sanctie uit artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet wordt echter niet blindelings toegepast. Zowel in hoofde van de verzoekende partij als van de verwerende partij gaat het om een weerlegbaar vermoeden, met dezelfde beperking dat het vermoeden zowel in hoofde van de verzoekende als de verwerende partij enkel kan worden weerlegd door onoverwinnelijke dwaling, overmacht of toeval aan te tonen (RvS 13 mei 2014. nr. 227 364).

3. De raadsman van verzoekster verzond op 27 augustus 2015 omstreeks 13u45 een faxbericht naar de Raad waarin hij stelt niet aanwezig te zijn geweest op de zitting van die ochtend wegens een verkeerde agendering van het dossier op zijn kantoor. De raadsman van verzoekster stelt zelf verantwoordelijk te zijn hiervoor maar vraagt de Raad toch om een nieuwe datum te bepalen om het dossier alsnog behandeld te zien omdat zijn cliënte *“niet het slachtoffer mag worden van mijn vergissing.”*

4. Aangezien de verzoekende partij correct werd opgeroepen en de zittingsagenda op de website van de Raad (www.rvv-cce.be) wordt gepubliceerd en aan advocaten zelfs de mogelijkheid wordt geboden deze te personaliseren via 'Mijn Raad', kan er *in casu* bezwaarlijk sprake zijn van een onoverwinnelijke dwaling of toeval. De Raad wijst er vervolgens op dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). *In casu* wordt geenszins aangetoond dat er sprake is van enige vorm van overmacht. Er kan dan ook niet worden ingegaan op de vraag van de raadsman van verzoekster om de zaak alsnog te behandelen op een nieuwe datum.

5. Nu er geen overmacht werd aangetoond, staat niets de toepassing van de sanctie uit voormeld artikel 39/59, § 2, tweede lid in de weg.

Het beroep dient derhalve omwille van het verstek van de verzoekende partij te worden verworpen.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

7. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN